

Bilaga 1

Konsekvensutredning i enlighet med kommittéförordningen

I konsekvensutredningens olika delavsnitt behandlas, i mån av relevans och i enlighet med kraven som anges i kommittéförordningen (1998:1474), de olika komponenterna i det föreslagna fördelningssystemet:

- Fiskerättigheternas giltighetstid
- Kustkvoter
- Individuell fördelning
 - × Fördelningsprincip
 - × Kvoter som ska fördelas i ett system med fiskerättigheter
 - × Bifångstkvoten för torsk i Kattegatt
 - × Grundtilldelning
 - × Oallokerad avsättning av bifångster till ristfiske
 - × Fisketillstånd i ett system med fiskerättigheter
 - × Pelagiskt fiske
- Aktivitetskrav för att beviljas förnyat fisketillstånd
- Koncentrationsnivåer
- Nyetablering
- Kvotbyten med utlandet
- Insamling av information om priser på överlåtelse

I samband med beskrivningen av förslagets konsekvenser som presenteras i denna bilaga vill HaV betona att eftersom det råder osäkerhet om när eller om ett system med demersala fiskerättigheter kan komma att införas så råder även osäkerhet kring vilka exakta förutsättningar som kommer att gälla vid tidpunkten för införandet. Detta gäller exempelvis beståndssituationer och flottstruktur, men också hur långt EU och Sverige har kommit när det gäller genomförande och implementering av den reviderade kontrollförordningen¹. Tidpunkten för införande och hur förutsättningarna då ser ut kan i vissa fall påverka förslagets effekter. Vid ändrade förutsättningar kan därför vissa delar behöva ses över inför införandet.

I den kompletterande konsekvensbedömningen (bilaga 2) görs en bedömning av miljöeffekter och effekter på efterlevnad av landningsskyldigheten.

¹ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2023/2842 av den 22 november 2023 om ändring av rådets förordning \(EG\) nr. 1224/2009, och om ändring av rådets förordningar \(EG\) nr. 1967/2006 och \(EG\) 1005/2008 och Europaparlamentets och rådets förordningar \(EU\) 2016/1139, \(EU\) 2017/2403 och \(EU\) 2019/473 vad gäller fiskerikontroll.](#)

Allmänt

Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Den 1 januari 2017 infördes ett nytt sätt att fördela fiskemöjligheter i svenskt demersalt fiske som baseras på att fiskare tilldelas individuella årliga fiskemöjligheter, där fiskemöjligheterna med vissa begränsningar kan överlåtas mellan fiskelicensinnehavare under en förvaltningsperiod (normalt sett ett kalenderår). Ett sådant system bedömdes underlätta genomförandet av landningsskyldigheten genom att möjliggöra för den enskilde fiskaren att kunna anpassa sina fiskemöjligheter till de faktiska fångsterna, minska risken för kollektiva redskapsstopp samt ge bättre planeringsmöjligheter för enskilda fiskare. Det nya systemet innebar även en förbättrad möjlighet för beredningsindustrin att planera sin verksamhet genom avtal om exempelvis landningar av fångst med enskilda fiskeföretag.

I ett regeringsuppdrag som redovisades år 2020² bedömde HaV att nuvarande system behöver utvecklas och att det demersala fisket bör omfattas av fiskerättigheter. Det konstaterades att det finns många fördelar med att införa ett system med överlåtbara fiskerättigheter i det demersala fisket och därmed uppnå flera mål i förvaltningen såsom förenklat regelsystem, bättre förutsägbarhet och högre lönsamhet vilket kan leda till bättre förutsättningar för investeringar i modern och mer miljövänlig teknik samt anpassning av fiskekapaciteten till tillgängliga fiskemöjligheter inom vissa segment. Det nuvarande systemet har lett till olika typer av inlåsnings effekter³ som bland annat inneburit förekomsten av mindre aktiva tillståndshavare och "kvotfartyg". I räkfisket har en överetablering konstaterats då nästan en tredjedel av fartygen med fisketillstånd för nordhavsräka i Skagerrak och Kattegatt enbart fiskat tillräckligt för att uppfylla de årliga infiskningskraven för att beviljas förnyat tillstånd nästkommande förvaltningsperiod. I ett system där möjlighet till långsiktiga överlåtelser inte finns ökar också risken för olika typer av överenskommelser mellan tillståndshavare, vilket innebär minskad transparens och insyn i systemet och att det fortsatt kommer finnas mindre aktiva tillståndshavare.

Ett årligt system med individuella fiskemöjligheter innebär även begränsade förutsättningar att långsiktigt kunna förändra och utveckla sin fiskeverksamhet. Det begränsar också möjligheterna till förbättrad lönsamhet och konkurrenskraft, vilket i sin tur påverkar företagets möjligheter att kunna investera i bättre, säkrare och mer miljövänlig teknik. Dålig lönsamhet kan också fungera som drivkraft till olovliga utkast. Ett system som skapar bättre förutsättningar för lönsamhet och konkurrenskraft kan bättre bidra till ett hållbart nyttjande av haven. Bättre framtidsutsikter och möjlighet till lönsamhet kan också locka nya och yngre personer till branschen.

HaV anser att ett system med alltför många begränsningar för överlåtelser minskar systemets flexibilitet och enskilda aktörers val och möjligheter. Överlåtelser genomförs på frivillig basis. Enskilda fiskelicensinnehavares beslut om överlåtelser påverkas av faktorer såsom ekonomi, ålder och investeringsvilja. Detaljerade regler för hur överlåtelser får göras begränsar möjligheten till denna typ av beslut och riskerar exempelvis leda till att det inte går att hitta någon att överlåta till eller från. Därför är det viktigt att olika begränsningar och mekanismer i systemet utformas så att det finns flexibilitet för de fiskare som omfattas av det.

² [Utvärdering av system med individuella fiskemöjligheter](#) (HaV, 2020).

³ Systemet med årliga tilldelningar i kombination med infiskningskrav för att beviljas förnyat fisketillstånd, och därigenom få en individuell tilldelning av fiskemöjligheter nästkommande förvaltningsperiod, har lett till en situation där fiskefartyg, med vilka inget egentligt fiske bedrivs, hålls kvar i systemet.

I redovisningen av ett tidigare regeringsuppdrag⁴ om att analysera faktorer att beakta i ett system med överlåtbara fiskerättigheter föreslog HaV att regeringen skulle gå vidare med förslag till ändringar i den lagstiftning som krävs för att kunna införa överlåtbara fiskerättigheter i det demersala fisket. I uppdraget föreslog HaV att följande mekanismer och kompletterande åtgärder borde vara förknippat med ett system med demersala fiskerättigheter:

- högsta tillåtna innehav av individuella fiskemöjligheter (koncentrationsnivåer)
- kustkvoter
- regional extratilldelning
- olika typer av begränsningar i överlåtelser mellan fartyg
- särskilda åtgärder för att underlätta föryngring och nyetablering
- införande av REM⁵
- möjlighet för HaV att kunna samla in prisuppgifter på fiskerättigheter och fiskemöjligheter

Uppgifter om vilka kostnadsrämsiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

- Fiskerättigheternas giltighetstid

Individuell fördelning genom fiskerättigheter innebär bättre planeringsmöjligheter för företagen. Ju längre giltighetstid, desto bättre planeringsmöjligheter. HaV anser att systemet ska omfattas av tioåriga fiskerättigheter. Det blir då också enhetligt med det pelagiska systemet. Om giltighetstiden är för kort finns risk att yrkesfiskare inte vill överlåta fiskerättigheter då systemet kan komma att förändras eller upphöra.

- Kustkvoter

Svenskt yrkesfiske bidrar till en levande landsbygd, kust och skärgård. Arbetstillfällen skapas inom yrkesfiske, beredningsindustri och i relaterade näringar. För många kustsamhällen är det lokala yrkesfisket en viktig del av bygdens identitet och bidrar till kommunernas attraktivitet för boende och turister. Samtidigt har det småskaliga kustnära fisket generellt lägre lönsamhet. Om särskild hänsyn inte tas till detta fiske skulle det kunna få stor betydelse för olika kommuner i och med att fartyg som landar i deras hamnar och har samarbete med beredningsindustrin skulle kunna minska.

Ju större tilldelning som görs till kustkvoterna, desto mindre återstår till fördelningen för övriga fiskare vilket kan leda till ekonomiska konsekvenser för de som ingår i systemet med fiskerättigheter. Samtidigt ökar kustfiskets fiskemöjligheter med motsvarande kvantiteter, vilket är positivt för denna grupp av fiskelicensinnehavare.

För fiske på kustkvoterna kommer det inte finnas krav på något fisketillstånd, som utöver fiske-licens krävs för att få använda vissa redskap, och därmed kommer det heller inte finnas något aktivitetskrav för att beviljas förnyat tillstånd för nästkommande förvaltningsperiod (vanligtvis ett kalenderår).

⁴ [Uppdrag att analysera faktorer att beakta i system med överlåtbara fiskerättigheter](#) (HaV, 2023).

⁵ Ett kontrollverktyg som omfattar kameror och sensorer ombord fartygen.

- Individuell fördelning
 - × Fördelningsprincip

Den initiala fördelningen av kvoter är en viktig del vid införandet av individuella fördelningssystem med överlåtbara kvoter. HaV anser att den för ett demersalt system med fiskerättigheter ska utgå från historiskt fiske under en referensperiod, på samma sätt som i dagens system. Ett alternativ till att kvoterna fördelas ut baserat på historiskt fiske är att kvoterna auktioneras ut. Om kvoter istället auktioneras ut så tillfaller det ekonomiska värdet staten och kommer därmed hela samhället till del. Ett sådant tillvägagångssätt skulle kunna ses som orättvist eftersom kvoterna går till högstbjudande. Personer som traditionellt nyttjat bestånden riskerar således att bli utan kvoter.⁶ Det finns också en risk för en regional snedvridning vid ett auktionsförfarande då lönsamheten och investeringsviljan skiljer mellan olika fiskare i olika delar av landet.

För räkfisket i Skagerrak och Kattegatt föreslås en annan fördelningsmodell än den nuvarande som baseras på antalet aktiva månader under referensperioden 2011–2014 och fartygets ransonsklass i det system som fanns på plats före fördelningen med individuella årliga fiskemöjligheter år 2017. Historisk infiskning under referensperioden 2011–2014 föreslås till viss del också beaktas. Detta kommer innebära att vissa tillståndshavare får större tilldelning än vad de har idag medan andra får mindre, vilket påverkar värdet av de fiskerättigheter som en tillståndshavare kommer inneha.

- × Bifångstkvoten för torsk i Kattegatt

HaV anser att kvoten för torsk i Kattegatt fortsatt ska hanteras på samma sätt som idag, det vill säga att den ska fördelas individuellt. Kvoten ska dock inte ingå i ett system med fiskerättigheter. Det innebär att dessa fiskemöjligheter inte får samma typ av värde för berörda fiskelicensinnehavare som de hade haft om de istället fördelats i form av fiskerättigheter.

- × Grundtilldelning

Av den del av kvoterna som tillgängliggörs för individuell fördelning ska tillägg göras så att en fiskelicensinnehavare kommer upp i en viss grundtilldelning i de fall en fördelning baserad på fångsthistorik medför att licensinnehavaren inte kommer upp i denna nivå. Saknas en sådan komponent i fördelningssystemet så kan det i vissa fall innebära att en tillståndshavare inte kan åka ut på någon fiskeresan om denne inte genom överlåtelse skaffar sig fiskemöjligheter från en annan tillståndshavare under förvaltningsperioden, för vilket ekonomisk ersättning ofta krävs.

- × Oallokerad avsättning av bifångster till ristfiske

För att främja möjligheten till mer selektivt fiske anser HaV att de som bedriver fiske efter havskräfta försedd med artsorterande rist ska omfattas av en oallokerad tilldelning av sina bifångster. Det innebär att inga kostnader för att täcka sina bifångster i detta fiske behövs.

- × Fisketillstånd i ett system med fiskerättigheter

Det föreslås ett krav på så kallad adekvat kvottäckning för flertalet redskapstyper inom trålfiske för att få lov att påbörja en fiskeresan med dem. Med adekvat kvottäckning avses ett krav på en minstanivå av kvoter som en tillståndshavare behöver ha individuellt för att få påbörja en fiskeresan med ett visst trålredskap ombord. Hamnar kvoterna under den nivån så får redskapet inte tas med ombord på fiskeresan. Det faktum att vissa kvoter kan väntas bli begränsande på individnivå innebär att enskilda fiskelicensinnehavare kommer bli begränsade i sitt fiske, medan andra

⁶ [Fiskeriförvaltning med individuella kvoter](#) (Waldo, S. 2006).

har individuella kvoter som tillåter en större fångst av olika arter och således även ett fiske med mindre selektiva redskap. De licensinnehavare som har låga tilldelningar av dessa begränsande kvoter kommer antingen behöver skaffa sig fiskemöjligheter under förvaltningsperioden för att fortsätta kunna bedriva fiske, välja att inte fortsätta bedriva fiske alls eller fiska med mer selektiva redskap vilket får ekonomiska konsekvenser. Incitament till olovliga utkast för att inte hamna under kravet på adekvat kvottäckning på fartygsnivå kan inte uteslutas.

Överlåtelser av fiskerättigheter från de som har fisketillstånd för passiva redskap till de som har tillstånd för demersal trål ska inte vara möjligt. Syftet med detta är att "skydda" dessa segment från en omfördelning där fiskerättigheterna hamnar hos trålfisket. Detta innebär olika förutsättningar för trålfisket respektive de som bedriver fiske med passiva redskap. Samtidigt som ett segment "skyddas" från uppköp så kommer det innebära att de som vill överlåta sina fiskerättigheter inte kommer kunna göra det till vem som helst. Detta kan i sin tur innebära att de får ett lägre pris för sina rättigheter än vad de annars skulle ha fått.

Förslaget innebär vidare att samtliga innehavare av fisketillstånd för nordhavsräka i Skagerrak och Kattegatt på samma sätt som idag ska delas in i två olika grupper där överlåtelser endast får ske inom respektive grupp. Detta syftar till att skydda och bevara verksamheten för fiskelicensinnehavare med generellt mindre fartyg. Saknas begränsningar i hur överlåtelser får ske skulle detta troligtvis innebära att en viss andel av fartygen i den ena gruppen skulle överföra stora mängder nordhavsräka till fartyg i den andra gruppen. Det ska på samma sätt som idag fortsatt finnas en möjlighet att i undantagsfall frångå begränsningen kring överlåtelserna i särskilda fall. Om denna möjlighet inte ges skulle det kunna innebära att stora mängder nordhavsräka inte fiskas upp under förvaltningsperioden vilket kan leda till att ett betydande värde inte fiskas upp inom fastställda svenska kvoter.

- Aktivitetskrav för att beviljas förnyat fisketillstånd

HaV anser att demersala fiskerättigheter och fisketillstånd ska innehas av aktiva aktörer. I syfte att motverka förekomst av mindre aktiva fartyg i den svenska fiskeflottan ska därför ett demersalt system med fiskerättigheter omfattas av aktivitetskrav för att beviljas förnyat fisketillstånd för nästkommande förvaltningsperiod. Systemet kan annars ge inlåsnings effekter där mindre aktiva aktörer tilldelas kvantiteter som inte nyttjas. Det är inte heller avsikten att det ska vara möjligt att bedriva handel med demersala fiskerättigheter och fiskemöjligheter utan att bedriva ett aktivt fiske.

Aktivitetskravet ska i de flesta fall uppgå till ungefär 25 procent av samtliga fiskemöjligheter som en fiskelicensinnehavare har fått i tilldelning vid årets initiala fördelning. Kostnaderna och tidsåtgången för att nå upp till de föreslagna aktivitetskraven kan komma att öka för några fartyg som idag fångar lägre nivåer än de föreslagna aktivitetskraven. Samtidigt väntas ett system med fiskerättigheter innebära att vissa fartyg, exempelvis "kvotbåtar" som tillhör de mindre aktiva fartygen, troligtvis kommer att överlåta sina rättigheter.

- Koncentrationsnivåer

För att undvika att möjligheten till överlåtelser leder till oönskade effekter, såsom regional obalans genom koncentration av fiskemöjligheter hos ett fåtal fiskare, föreslås ett högsta tillåtna innehav av fiskemöjligheter (koncentrationsnivåer) för vissa arter och kvotområden.

Att en fiskelicensinnehavare begränsas i sitt fiske på grund av koncentrationsnivåer kan i vissa fall innebära ekonomiska konsekvenser. Ett exempel på det är om en licensinnehavare har fiskemöjligheter kvar av havskräfta och alla förväntade bifångster förutom vitling, men inte får byta till

sig mer vitling eftersom licensinnehavaren redan nått upp till koncentrationsnivån för kvoten. Inget kräftfiske med seltratrål, där vitling fås som bifångst, kan då bedrivas, även om det är så att totalkvoten för vitling inte är fullt nyttjad.

Den administrativa bördan för HaV kommer vara densamma som idag då myndigheten fortsatt kommer behöva säkerställa att ingen fiskelicensinnehavare får tillgång till mer kvantitet av vissa kvoter under förvaltningsperioden än vad koncentrationsnivåerna medger. Förslaget bedöms inte medföra några större kostnader eller negativa konsekvenser i övrigt. Tvärtom skulle det kunna få mycket stora konsekvenser för den regionala ekonomin om det inte skulle finnas begränsningar i form av koncentrationsnivåer. Om fiskemöjligheterna centreras till några få fartyg kan regionala arbetstillfällen och lokal infrastruktur minska.

- Nyetablering

Det viktigaste när det gäller att få till en föryngring och etablering av nya inom fiskarkåren är att förvaltningen skapar möjligheter för lönsamt fiske. Det behöver finnas möjligheter för nya tillståndshavare att gradvis kunna bygga upp sin verksamhet och ha möjlighet att kunna anpassa den. Sådana möjligheter ökar med regelförenklingar och minskat antal begränsningar för företagen.

Den svenska fiskerinäringen är i starkt behov av föryngring då medelåldern inom det svenska fisket är runt 61 år och nyrekryteringen är låg. I det föreslagna fördelningssystemet finns olika sätt till nyetablering. I den mån beståndssituationen för olika arter medger det kommer HaV kunna överföra andelar av olika kvoter från etablerade fiskare för att fördela till nya. Att myndigheten överför andelar från etablerade fiskare för att ge till nya innebär en indirekt kostnad för redan etablerade fiskelicensinnehavare, i och med att deras andelar blir något lägre. Det väntas dock inte handla om större kvantiteter vilket innebär att det också blir en liten andel som överförs från varje licensinnehavare.

Ett system med fiskerättigheter innebär också att det är möjligt för någon som sedan tidigare inte har fiskerättigheter att kunna köpa dessa och därigenom nyetablera sig. Vad det kan kosta att köpa fiskerättigheter går i nuläget inte att svara på utan det beror bland annat på hur marknaden ser ut vid ett visst givet tillfälle, kvoternas utveckling, lönsamhet inom fisket och framtidstro inom näringen.

Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

- Fiskerättigheternas giltighetstid

HaV anser att ett demersalt fördelningssystem ska omfattas av tioåriga fiskerättigheter. I Danmark har det istället införts en uppsägningstid för deras system med fiskerättigheter som uppgår till 16 år. En uppsägningstid skulle innebära bättre möjligheter till framförhållning för fisket och ge mer tid till myndigheten att komma fram till någon ny lösning på hur bland annat landningsskyldigheten bör hanteras om systemet med fiskerättigheter sägs upp. Samtidigt kan det ge mer flexibilitet att ändra ett fördelningssystem om det föreligger en fast period istället för en längre uppsägningstid.

- Kustkvoter

I dialogen med näringen har det förts diskussioner om att kustkvoten också bör omfatta samtliga de fiskelicensinnehavare med fisketillstånd för passiva torskfångande redskap i Skagerrak och

Kattegatt och inte endast de som fiskar med passiva redskap med fartyg under 10 meter (fiske efter havskräfta med bur är inte inkluderat). Bakgrunden är uppdragets formulering om att hänsyn ska tas till småskaligt fiske. En fördel med att fiska på kustkvoten är att licensinnehavare inte är kvotmässigt begränsade, men innebär samtidigt att de inte får fiskerättigheter med de fördelar som det innebär. Flera av de licensinnehavare som har fisketillstånd för passiva torskfångande redskap i Skagerrak och Kattegatt har även fisketillstånd för havskräfta med bur. Att ett fartyg ska ingå i ett system med individuella fiskerättigheter och samtidigt omfattas av kustkvoter vore opraktiskt, svårt att följa upp och administrativt svårhanterligt.

Om särskild hänsyn inte tas till det småskaliga kustnära fisket skulle kustsamhällen, där det lokala yrkesfisket är en viktig del av bygdens identitet, kunna påverkas negativt.

- Individuell fördelning
 - × Fördelningsprincip

Ett alternativ till att fördela ut kvoterna baserat på historiskt fiske är att auktionera ut kvoterna. "Gratis" initial tilldelning av kvoter baserat på historiskt fiske kan ses som orättvist men å andra sidan har dessa personer ofta en lång tradition av fiske efter de aktuella arterna. Om kvoter istället auktioneras ut så tillfaller det ekonomiska värdet staten och kommer därmed hela samhället till del. Vad som skulle kunna ses som orättvist med ett sådant tillvägagångssätt är att eftersom kvoterna går till högstbjudande så kan det innebära att personer som traditionellt nyttjat bestånden riskerar att bli utan kvoter.⁷ Det finns också en risk för en regional snedvridning vid ett auktionsförfarande då lönsamheten och investeringsviljan skiljer mellan olika fiskare i olika delar av landet.

För att bättre spegla aktuellt fiske skulle en senare referensperiod än den föreslagna kunna användas. Den föreslagna är samma som används i dagens system, åren 2011–2014. Näringen är dock i stort sett enade om att de önskar samma referensperiod som nuvarande årliga system. Eftersom det är denna fördelningsmodell som legat till grund för de individuella årliga tilldelningarna sedan år 2017 har näringen anpassat sig efter och agerat utifrån den. Även om en senare referensperiod bättre skulle spegla aktuellt fiske så påverkar en tidigare referensperiod inte förvaltningen i någon högre grad. HaV:s bedömning är att det är viktigare att fördelningsprincipen har så bred förankring som möjligt eftersom myndighetens utgångspunkt är att det är viktigt med en förankrad fördelningsprincip.

Ett alternativt sätt att främja det småskaliga kustnära fisket och regionalt fiske är införandet av regionala extratilldelningar av olika kvoter. Detta skulle innebära att en bedömning måste göras av vilka regioner/områden som ska främjas och hur tilldelningarna i sådana fall ska bestämmas. Ett system med regionala extratilldelningar kan dock komma att skapa oönskade inlåsnings effekter på grund av att det då troligtvis inte ska vara möjligt att överlåta fiskerättigheter till någon utanför regionen/området. Det är också svårt att avgöra vilka som ska omfattas av en regional tilldelning på västkusten då det till stora delar är ett blandfiske som bedrivs. I Östersjön har det tidigare år främst fiskats efter torsk inom det demersala fisket varför det är enklare att tänka sig en regional extratilldelning för det fisket i framtiden.

Inom räkfisket i Skagerrak och Kattegatt skulle samma fördelningsmodell kunna gälla som i dagens system, en tilldelning som baseras på antalet aktiva månader under referensperioden 2011–2014 och fartygets ransonsklass i det system som fanns på plats före fördelningen med

⁷ [Fiskeriförvaltning med individuella kvoter](#) (Waldo, S. 2006).

individuella årliga fiskemöjligheter år 2017. Näringen har anpassat sig efter och agerat utifrån nuvarande fördelningsmodell. För att få till en fördelning där tilldelningen ligger närmare hur fisket faktiskt bedrivs och för att minska risken för olovliga utkast anser dock HaV att modellen behöver ändras.

En alternativ lösning inom räkfisket i Skagerrak och Kattegatt är att från årets början tillåta att överlåtelse får ske mellan de två grupperna som tillståndshavarna är uppdelade i. Bakgrunden till att det inte är tillåtet med överlåtelse mellan grupperna är för att skydda och bevara verksamheten för fiskelicensinnehavare med generellt mindre fartyg.

- × Kvoter som ska fördelas i ett system med fiskerättigheter

HaV anser att målarter samt kvoter som vid systemets införande bedöms kunna bli begränsande under en landningsskyldighet ska omfattas av ett framtida fördelningssystem med fiskerättigheter. I dagsläget skulle detta omfatta 13 kvoter. Det finns dock flera andra demersala kvoter som kan komma att bli aktuella. Anledningen till att några av dem inte fördelas är för att kvoterna inte är begränsande eller för att kvoterna är låga och att det därför skulle bli väldigt låga tilldelningar per individ. Det har då ansetts vara bättre att hantera dem på annat sätt, exempelvis genom redskapsbegränsningar.

- × Bifångstkvoten för torsk i Kattegatt

Ett alternativt förslag är att bifångstkvoten för torsk i Kattegatt inte fördelas individuellt eftersom det är viktigt att bifångstkvoter inte hamnar hos ett fåtal. Fångsterna har de senaste åren varit låga så det kan argumenteras för att kvoten inte behöver fördelas individuellt eftersom den inte är begränsande i dagsläget. Istället ska bifångstkvoten för torsk omfattas av en kustkvot. Det bör dock finnas möjlighet att vid behov lägga till kvoter i systemet om de i framtiden skulle bli begränsande. Ytterligare ett alternativt är att kvoten inte ska omfattas av fiskerättigheter. Detta så att fisket mer långsiktigt kan planera sitt fiske. HaV anser dock att inget av alternativen är aktuella. Alternativet med kustkvot kan tänkas leda till skada, genom ökat kvotnyttjande, för ett bestånd som sedan länge varit svagt och alternativet med fiskerättigheter kan innebära att en begränsad kvot koncentreras hos ett fåtal.

- × Grundtilldelning

En alternativ lösning är att inte ha någon grundtilldelning, utan endast fördela fiskerättigheter baserat på fiskelicensinnehavares fångsthistorik under referensperioden. Om ingen grundtilldelning ges finns dock en risk att vissa licensinnehavare inte kommer kunna åka ut på en enda fiskeresor under förvaltningsperioden då de inte kommer ha täckning för sina förväntade fångster. De kommer inte heller ha möjlighet att nå upp till de föreslagna aktivitetskraven för vissa fisketillstånd såvida de inte har möjlighet att skaffa sig fiskemöjligheter under förvaltningsperioden.

- × Oallokerad avsättning av bifångster till ristfiske

Istället för att ha en oallokerad avsättning av bifångster till fisket efter havskräfta med artsortering rist skulle den kunna fördelas ut individuellt baserat på varje fiskelicensinnehavares tilldelning av havskräfta, på samma sätt som idag. Skulle dock licensinnehavare vilja fiska mer med artsortering rist men tilldelning av bifångstarter saknas så måste de skaffa sig sådan tilldelning, vilket skulle kunna innebära en ökad kostnad för företagen.

× Fisketillstånd i ett system med fiskerättigheter

De fisketillstånd som föreslås finnas i ett system med demersala fiskerättigheter är tillstånd för havskräfta med bur, tillstånd för passiva torskfångande redskap (garn, nät och långlinor) samt tillstånd för demersal trål. Tillståndet för demersal trål ska kombineras med krav på "adekvat kvottäckning", vilket innebär ett krav på minstanivå av kvot innehav för att få fiska med ett visst redskap.

Ett alternativ är att som idag ha separata tråltillstånd för nordhavsräka, fiske efter havskräfta med artsortering samt kräft- och fiskfiske utan artsortering. Att ha flera olika demersala tillståndstyper för trålredskap i kombination med fiskerättigheter innebär samtidigt ett ökat behov av begränsningar i hur överlåtelser mellan de olika tillståndskategorierna får lov att göras. Dessa begränsningar skulle leda till olika inlåsnings- och risk för avtal och andra överenskommelser. Det skulle även innebära en minskad möjlighet för befintliga fiskare att kunna anpassa och diversifiera sitt fiske, eftersom de i många fall är "låsta" till antingen kräft- och fiskfiske eller räkfiske, och en minskad möjlighet för nya fiskare att kunna utveckla sin verksamhet. Det senare är en viktig del i att få till en generationsväxling och kunskapsöverföring inom fisket. Alternativet att behålla samtliga fisketillstånd skulle exempelvis innebära att ristfiskare inte kommer kunna överlåta fiskerättigheter eller fiskemöjligheter till dem som fiskar utan artsortering, vilket innebär ojämlika förutsättningar och inlåsnings- och risk för avtal och andra överenskommelser. Förslaget om att slå samman de demersala tråltillstånden syftar till att motverka denna typ av inlåsnings- och risk för avtal och andra överenskommelser. HaV har samtidigt bedömt att det krävs andra mekanismer för att motverka ökad fiskeansträngning med mindre selektiva redskap om de demersala tråltillstånden slås samman, vilket förslaget om adekvat kvottäckning syftar till.

Om samtliga tråltillstånd ska vara kvar behöver ställning också tas till vad som ska gälla för att ett nytt fisketillstånd ska kunna beviljas. Att behålla samtliga fisketillstånd i ett system med demersala fiskerättigheter innebär ett antal principiella ställningstaganden som avgör hur stor flexibilitet som ska finnas. En grundtanke skulle kunna vara att överlåtelser av fiskerättigheter ska kunna ske inom respektive tillståndskategori, så länge de inte leder till att koncentrationsnivåerna överskrids. Om någon som sedan tidigare inte har ett fisketillstånd med trål vill skaffa sig ett sådant, skulle det kunna införas ett krav på att överlåtaren överlåter alla sina fiskemöjligheter (för att antalet tillstånd inte ska öka) varefter tillståndet flyttas över till den som sedan tidigare inte har ett sådant tillstånd. Alternativt kan ett nytt tillstånd beviljas så länge mottagaren skaffar sig ett minimum av olika fiskerättigheter och HaV godkänner överlåtelserna samt att den sökande beviljas fiskelicens. Det senare skulle innebära något större möjligheter för nya att komma in och för redan etablerade fiskare att kunna anpassa och diversifiera sitt fiske.

× Pelagiskt fiske

Om det pelagiska fisket tillåts ha demersala fiskerättigheter finns en risk att de skaffar sig en stor andel av de demersala fiskerättigheterna för att täcka sina eventuella demersala bifångster. HaV anser dock att de pelagiska fartygen ska ha samma möjlighet som i dagens system att under förvaltningsperioden skaffa sig fiskemöjligheter av demersala kvoter för att täcka demersala bifångster. För att minska risken för att de med fisketillstånd för pelagiskt fiske skaffar sig ägarandelar i ett fartyg med demersala fiskerättigheter, för att på så sätt kunna föra över fiskemöjligheter från det fartyget till att täcka eventuella bifångster i pelagiskt fiske, skulle det kunna införas en begränsning av hur stor andel av en tilldelning som ett demersalt fartyg får föra över till ett pelagiskt fartyg. Detta skulle dock innebära ytterligare begränsning i överlåtelser och ökad administration för HaV. Om flertalet pelagiska tillståndshavare nyttjar systemet på detta sätt

bör dock en sådan begränsning övervägas. Tanken är att demersala kvoter i första hand ska nyttjas av demersala fartyg.

- Aktivitetskrav för att beviljas förnyat fisketillstånd

Ett alternativ är att inte ha aktivitetskrav för att kunna beviljas förnyat fisketillstånd nästkommande förvaltningsperiod. Avsaknad av infiskningskrav riskerar leda till inläsningseffekter där mindre aktiva yrkesfiskare tilldelas kvantiteter som inte nyttjas eller att en fiskelicensinnehavare gör ekonomisk vinning på att överlåta fiskemöjligheter år efter år. Den som är beroende av fisket för sin försörjning ska gynnas före den som inte är det och som endast avser att överlåta fiskemöjligheter under förvaltningsperioden.

Ett annat alternativ är att aktivitetskraven sätts lägre än de nivåer som föreslås. HaV anser dock att de som innehar svenska fiskekvoter ska vara aktiva fiskare. Dagens nivåer har lett till en situation där vissa fartyg endast fiskar tillräckligt för att uppfylla kravet på infiskning. De föreslagna nivåerna bedöms vara på en sådan nivå att en genomsnittlig aktiv fiskare ska kunna nå upp till dem under förvaltningsperioden. Om det finns särskilda skäl så ska det finnas möjlighet att medge undantag från aktivitetskraven.

En ytterligare alternativ lösning är att det införs en mekanism i aktivitetskraven som innebär att en tillståndshavare som inte avser att nyttja sina fiskemöjligheter själv under förvaltningsperioden måste tillgängliggöra dem genom att de överlåts till andra tillståndshavare. Ett alternativ som framförts gällande detta är att HaV ska kunna "ta tillbaka" de fiskemöjligheter som inte planeras att nyttjas under perioden och fördela ut dessa till de tillståndshavare som avser att fiska. En sådan hantering, som innebär att tilldelning av fiskemöjligheter överförs av HaV från de som inte nyttjar en viss andel av sin tilldelning före ett visst datum till andra fiskelicensinnehavare, skulle bli krånglig och administrativt betungande. Likaså att HaV ska omfördela fiskemöjligheter från de som inte nyttjar sin tilldelning till de som tänkt bedriva fiske. Det bör vara upp till den som har tilldelningen att besluta hur den ska nyttjas.

- Koncentrationsnivåer

Ett alternativ är att inte ha koncentrationsnivåer. På detta sätt begränsas inte heller möjligheten att under förvaltningsperioden skaffa sig fiskemöjligheter som främst är att ses som bifångst i vissa fisken. Det kan dock finnas en risk att ett fåtal tillståndshavare köper upp stora kvantiteter av olika kvoter och på så sätt skapar regional obalans. Om fiskerättigheter koncentreras till ett fåtal aktörer kan det innebära att flera hamnars fiskerelaterade verksamhet minskar eller helt försvinner.

Ett annat alternativ är att koncentrationsnivåerna bibehålls på samma nivåer som idag och inte höjs med 2-4 procent i enlighet med förslaget. På detta sätt skulle ägarkoncentrationen hållas nere. Att det råder överetablering inom vissa fisken, att det finns indikationer på utkast och att det av uppdraget framkommer att kapaciteten ska anpassas till tillgängliga fiskemöjligheter pekar på behov av att minska antalet fartyg. Att bibehålla samma koncentrationsnivåer skulle, särskilt i vissa fisken, innebära att en anpassning av fiskekapaciteten till tillgängliga fiskemöjligheter motverkas.

Inom det pelagiska fisket uppgår koncentrationsnivån till 10 procent av den del av de nationella pelagiska fiskekvoterna som görs tillgängliga för fiske genom individuella kvoter. Ett ytterligare alternativ är därför att ha en gemensam nivå (i kräft- och räkfiske) för bifångstarna gråsej, kolja, vitling och torsk. Detta skulle dock kunna leda till svårigheter om en fiskelicensinnehavare skaffar sig stora mängder av exempelvis kvoten för vitling; går den ner kraftigt och ett fåtal

innehåller fiskerättigheterna för kvoten så kan en stor del av svenskt trålfiske behöva stoppas. Det skulle också kunna leda till minskade möjligheter att efterleva landningsskyldigheten.

Samtliga fiskerättigheter och fiskemöjligheter som en person har inflytande⁸ över ska beaktas vid beräkning av koncentration. Ett alternativ är att endast fiskelicensinnehavarens totala koncentration beaktas. Detta kan dock tänkas öppna upp för att en fysisk person skapar flera bolag och på så sätt skaffar sig inflytande som överstiger de fastslagna koncentrationsnivåerna.

För att möjliggöra flexibilitet vid kraftiga kvotförändringar har det framförts förslag från delar av näringen om att det bör finnas en viss flexibilitet, bland annat i form av en "hyrdel" som innebär att det finns en separat nivå för innehav av fiskemöjligheter under året som är högre än koncentrationsnivån för fiskerättigheter. Denna skulle kunna gälla från årets början och möjliggöra ett högre nyttjande av kvoterna. Det finns dock en risk för att en sådan "hyrdel" leder till avtal och överenskommelser som kan innebära ökad ägarkoncentration. Det skulle också vara svårt att administrera.

- Nyetablering

Om möjligheter inte finns till etablering av nya inom systemet kommer det innebära att nya och yngre fiskare inte kan komma in i yrket och därmed en fortsatt ökande medelålder inom yrkesfisket. Den svenska fiskerinäringen är i stort behov av förnyring.

Ett alternativ är att tillståndshavare, vid överlåtelser av fiskerättigheter, ska lämna ifrån sig en viss mindre andel av fiskerättigheterna till HaV. Dessa skulle sedan myndigheten kunna använda för att fördela ut till nya fiskare som uppfyller vissa krav. Sannolikt blir det mindre överlåtelser ett tag efter systemets införande, vilket innebär att "potten" för nyetableringar, och även då möjligheten till etablering av nya fiskare, allteftersom blir mindre.

Ett annat alternativ är att införa en lärlingskvot som innebär att en fiskelicensinnehavare tilldelas extra fiskemöjligheter om yngre är med ombord fartyget vid fiskeresor. Detta alternativ bedöms dock innebära risker, exempelvis med att det inte används så som det är avsett.

- Kvotbyten med utlandet

Ett alternativt förslag till hantering av koncentrationsnivåer vid utlandsbyten av fiskemöjligheter är att dessa justeras när ett byte har gjorts av en kvot. En möjlig hantering skulle då vara att om Sverige, genom en fiskelicensinnehavare, byter bort en demersal kvot så kan bytet endast beviljas om det innebär att ingen annan licensinnehavare hamnar ovanför den nya koncentrationsnivån, vilket skulle kunna inträffa om en kvot byts bort. Detta alternativ innebär dock mindre planerings- och bytesmöjligheter för fisket samt en högre administrativ börda för HaV.

- Insamling av information om priser på överlåtelser

Att inte samla information om priser gällande överlåtelser av fiskerättigheter och fiskemöjligheter skulle kunna innebära mindre transparens och kunna bidra till en sämre fungerande marknad för överlåtelser, jämfört med det föreslagna alternativet att sådana priser ska samlas in. Då information om priser även anses viktig för uppföljning och utvärdering av förvaltningen skulle detta alternativ även innebära minskade möjligheter för detta.

⁸ Begreppet inflytande innebär här att en person bedöms ha inflytande över ett fartygs fiskemöjligheter om denne är fiskelicensinnehavare, ägare till fiskefartyget eller företrädare för fysisk eller juridisk person som innehåller fiskelicensen eller äger en andel av fiskefartyget.

Så länge varje enskild överlåtelse inte redovisas separat utan redovisas gemensamt med flera andra överlåtelser bedöms det inte finnas risk för att det ska kunna gå att utläsa vad en fiskelicensinnehavare har betalat för en överlåtelse.

Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

De fiskelicensinnehavare som på olika sätt berörs av förslaget till ett nytt fördelningssystem är de som fiskar efter demersala arter i Västerhavet. I framtiden kan även de som fiskar efter torsk i Östersjön omfattas av fördelningssystemet, men på grund av den fortsatt bekymmersamma situationen för torsken är det högst oklart om eller när riktat torskfiske återigen blir möjligt i Östersjön. Därför görs bedömningen att torskvoterna i Östersjön inte bör omfattas av ett fördelningssystem med fiskerättigheter förrän situationen har stabiliserats och riktat fiske återigen kan bedrivas. De som har fisketillstånd för pelagiska arter berörs av förslaget genom att de måste skaffa sig fiskemöjligheter för att täcka eventuella bifångster av demersala arter.

De som framförallt kommer beröras av den föreslagna regleringen är de fiskelicensinnehavare som idag har beviljats demersalt tillstånd. I det demersala systemet ingår idag totalt 298 fartyg som är fördelade på omkring 240 licensinnehavare. Det finns alltså några licensinnehavare som har demersalt tillstånd på två eller flera fartyg.

Många av förslagen kommer även indirekt beröra fartygens besättningar. Hur många personer det sammanlagt uppgår till är svårt att bedöma eftersom antalet besättningsmän per fartyg varierar. En grov uppskattning är att ändringarna kan komma att beröra drygt 600 besättningsmän ombord de berörda fiskefartygen.

De som kommer ha möjlighet att fiska på de oallokerade kustkvoterna berörs av förslaget genom att de kollektivt avsätts en andel av de totala kvoterna. På grund av beståndssituationen har infiskningen på kustkvoterna de senaste åren varit låg. Omkring tio fiskelicensinnehavare har under år 2023 fiskat med de redskapsgrupper och på de kvoter som ska ingå i de demersala kustkvoterna i Västerhavet, men historiskt sett har betydligt fler fiskat på kustkvoterna.

Införande av överlåtbara fiskerättigheter kan få effekter på fiskeflottans struktur och antalet fiskefartyg, vilket kan få konsekvenser lokalt. En analys⁹ som utförts av SLU AgriFood på uppdrag av HaV pekar på olikheter mellan kommuner med avseende på hur stor sannolikhet det är att andelen fartyg i en kommun minskar. En betydande andel av dessa är samtidigt så kallade kvotbåtar som inte heller idag bedriver något egentligt fiske utöver att fiska in infiskningskravet för att beviljas förnyat fisketillstånd för nästkommande förvaltningsperiod.

Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Bemyndigande för de föreslagna föreskriftsändringarna finns i 2 kap. 7 §, 5 kap. 1 och 7 §§ och 6 kap. 8 § i förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen. HaV har föreslagit att myndigheten ges ytterligare bemyndiganden för att kunna fullfölja uppdraget. Dessa går att läsa i avsnitt 6 i huvudrapporten.

⁹ [Ekonomiska och sociala konsekvenser av och risker med en koncentration av fiskemöjligheter till ett mindre antal aktörer](#), (SLU AgriFood Economics Centre, 2022).

Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Regleringen är i överensstämmelse med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. Av EU:s regelverk framkommer det att det krävs fiskelicens för att bedriva fiske och därtill fisketillstånd i vissa fall. Det framgår också av artikel 16.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr. 1380/2013 (grundförordningen), att medlemsstaten ska fördela fiskemöjligheter mellan sina fiskefartyg.

Kommuner och landsting

Regleringen bedöms inte få effekter för det kommunala självstyret enligt 14 kap. 13 § regeringsformen.

Företag

Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Det totala antalet företag som direkt berörs är omkring 250 stycken. Utöver detta kan även beredningsindustrin och förstahandsmottagare i Sverige beröras. Antalet förstahandsmottagare som varit aktiva på västkusten under år 2023 uppgår till omkring 70 stycken, och totalt i Sverige var drygt 100 förstahandsmottagare aktiva under år 2023. Storleken på företagen varierar, majoriteten är solo- och mikroföretag men det finns även ett fåtal småföretag.

Antalet anställda på fiskeföretag är inget som HaV har uppgift om. En grov uppskattning är att de föreslagna ändringarna kan komma att beröra drygt 600 besättningsmän ombord på fiskefartygen.

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Inom ett system med överlåtbara fiskerättigheter kommer administrationen av överlåtelser kräva viss tidsåtgång då ansökningar om överlåtelse av fiskerättigheter och fiskemöjligheter ska behandlas av HaV. Enligt förslaget ska fisket även ange prisuppgifter vid överlåtelsetillfället. Förslaget om adekvat kvottäckning för att få ha med sig ett visst trålredskap ombord kan också innebära viss ökning i antalet överlåtelser under förvaltningsperioden. Regleringen bedöms dock endast medföra en liten ökad tidsåtgång jämfört med nuvarande system.

HaV har utvecklat en e-tjänst, Fiskerätt, för ansökan om överlåtelser av fiskemöjligheter. Denna tjänst anses av fisket vara mycket användarvänlig och tidsåtgången för att genomföra en ansökan om överlåtelse är liten. Det krävs mindre än fem minuter för att fylla i och skicka in en ansökan om överlåtelse elektroniskt till myndigheten. Detta bedöms gälla även om prisuppgifter ska anges.

Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Förslaget om adekvat kvottäckning för att få lov att bedriva fiske med vissa redskap kommer innebära att fisket behöver planera sitt fiske på ett annat sätt än idag. Inom dagens system finns inget krav på att en fiskare måste ha täckning för sina förväntade fångster på förhand.

Det är viktigt att någon typ av aktivitetskrav finns för att beviljas förnyat fisketillstånd för nästkommande förvaltningsperiod när fisket fördelas genom individuella fiskerättigheter och fiskemöjligheter. Aktivitetskravet för de flesta fisketillstånden föreslås uppgå till ungefär 25 procent av de samtliga fiskemöjligheter som en fiskelicensinnehavare har fått i tilldelning vid årets initiala tilldelning. Detta medför troligen en ökad kostnad för de företag som idag fiskar mindre än denna mängd årligen.

I fisket efter havskräfta med bottentrål försedd med artsorterande rist fångas betydligt mindre mängd bifångst av fisk jämfört med bottentrål utan artsorterande rist och det är därmed ett mycket artselektivt redskap. För att främja möjligheten till mer selektivt fiske anser HaV att detta fiske ska omfattas av en oallokerad tilldelning av bifångster. Dessa bifångster kommer alltså inte fördelas individuellt, utan kvotavräknas gemensamt för samtliga som fiskar med bottentrål försedd med artsorterande rist. Detta innebär att fiskelicensinnehavare inte kommer ha några kostnader för att täcka sina bifångster i detta fiske.

HaV anser att myndigheten ska få mandat att samla in uppgifter om priser för överlåtelse och göra dem tillgängliga för allmänheten. En anledning till att samla in prisuppgifter på fiskerättigheter och fiskemöjligheter är att det är viktigt för att få till en välfungerande marknad. För fiskare minskar kostnaderna att sälja och köpa fiskerättigheter och fiskemöjligheter om prisuppgifter finns lättillgängliga. Om en fiskare får reda på vad andra fiskare är villiga att betala kan denne också avgöra om det är lämpligt att sälja eller köpa.

Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Att det föreslagna systemet med fiskerättigheter har en liknande grundstruktur som dagens årliga fördelningssystem innebär att konkurrensförhållandena inte bör påverkas i någon större grad. En fördelning som främst är baserad på fångsthistorik anses inte omfördela fiskemöjligheter mellan fiskeföretagen. För att få en fördelning där tilldelningen ligger närmare hur fisket faktiskt bedrivs och för att minska risken för olovliga utkast, anser HaV dock att fördelningsmodellen för räkfisket i Skagerrak och Kattegatt ska ändras genom att större delen av fördelningsnyckeln baseras på nuvarande modell och resten baseras på historisk infiskning under referensperioden 2011–2014. En grundtilldelning, som innebär att tillståndshavare med lägst tilldelning höjs till en viss minsta-nivå, innebär samtidigt att dessa inte påverkas i någon större grad.

HaV anser att tillståndshavarna inom räkfisket i Skagerrak och Kattegatt, på samma sätt som idag, ska delas in i två olika grupper. Det ska inte vara möjligt att överlåta fiskerättigheter eller fiskemöjligheter mellan grupperna och koncentrationsnivåerna ska vara olika. En tillståndshavare som tillhör den av grupperna med lägre koncentrationsnivå kommer därmed inte kunna skaffa sig lika mycket kvantitet av nordhavsräka som de i den andra gruppen. Är koncentrationsnivåerna samma i de båda grupperna så anses det finnas en risk att tillståndshavare "byter" grupp för att billigare kunna skaffa sig kvantiteter. Detta skulle också påverka det mellanstore segmentet i

räkfisket då de kommer behöva konkurrera med det stora räksegmentet för uppköp av fiskerättigheter.

De fiskelicensinnehavare med pelagiskt tillstånd som idag har tilldelning av demersala fiskemöjligheter ska fortsatt beviljas individuell tilldelning på samma sätt som idag. HaV bedömer dock att den årliga tilldelningen ska vara i form av fiskemöjligheter och inte fiskerättigheter. Om det pelagiska fisket tillåts handla med demersala fiskerättigheter finns risk att de skaffar sig en stor andel demersala fiskerättigheter för att täcka sina eventuella bifångster.

Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

De föreslagna ändringarna bedöms inte påverka företagen i några andra avseenden än de som nämnts tidigare i denna konsekvensutredning.

Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Särskild hänsyn har tagits till små företag när det kommit till förslagen på hur fördelning bör sker och vilka regler som ska gälla för dem. Detta för att främja det småskaliga kustnära fisket. Hänsyn till de mindre företagen tas bland annat genom att kvantiteterna på kustkvoterna ska vara i tillräcklig omfattning för att kollektiva redskapsstopp ska kunna undvikas.

De som har demersalt trålfisketillstånd kommer inte kunna skaffa sig fiskerättigheter från burfisket efter havskräfta eller fisket med passiva torskfångande redskap. Detta är ett sätt att skydda detta småskaliga kustnära fiske från uppköp av trålfisket.

Det är dock viktigt att notera att mindre företag normalt sett har svårare att hantera administrativa krav. Införande av adekvat kvottäckning för att få lov att åka ut på en fiskeresor med vissa redskap kan därför tänkas påverka de mindre trålfartygen.

När det kommer till koncentrationsnivåer inom räkfisket i Skagerrak och Kattegatt så har särskild hänsyn tagits till de som historiskt sett fångat mindre nordhavsräka. Införandet av två grupper för att skilja de som fångat mer gentemot de som fångat en mindre mängd har gjorts på grund av oro för strukturomvandling från mindre företag.

Hänsyn har även tagits till det småskaliga kustnära fisket vad gäller nivåerna för aktivitetskraven för att beviljas förnyat fisketillstånd för nästkommande förvaltningsperiod. Förslaget är att de ska uppgå till en sådan nivå så att en småskalig aktiv kustfiskare ska kunna uppnå dem.